

The King of Complexity: Exploring King David

David and Michal: Love That Was Dependent... (Perek 6)

יד וְדָוִד מְכַרְכֵּר בְּכָל-עֹז, לִפְנֵי יְהוָה; וְדָוִד, חָגוּר אֶפְוֹד בָּדָד.	14 And David danced before the LORD with all his might; and David was girded with a linen ephod.
טו וְדָוִד וְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל, מְעַלִּים אֶת-אָרוֹן יְהוָה, בְּתִרְוָעָה, וּבִקְוֹל שׁוֹפָר.	15 So David and all the house of Israel brought up the ark of the LORD with shouting, and with the sound of the horn.
טז וְהָיָה אָרוֹן יְהוָה, בָּא עִיר דָּוִד; וּמִיכָל בַּת-שָׂאוּל נִשְׁקָפָה בְּעֵד הַחַלּוֹן, וַתִּרְאֵ אֶת-הַמֶּלֶךְ דָּוִד מִפְּנֵי וּמְכַרְכֵּר לִפְנֵי יְהוָה, וַתִּבֹּז לוֹ, בְּלִבָּהּ.	16 And it was so, as the ark of the LORD came into the city of David, that Michal the daughter of Saul looked out at the window, and saw king David leaping and dancing before the LORD; and she despised him in her heart.

1. Avot 5:16

כָּל אֲהָבָה שֶׁהִיא תְלוּיָהּ בְּדָבָר, בְּטֵל דָּבָר, בְּטֵלָה אֲהָבָה. וְשֵׂאִינָה תְלוּיָהּ בְּדָבָר, אֵינָה בְטֵלָה לְעוֹלָם. אִיזוֹ הִיא אֲהָבָה הַתְלוּיָהּ בְּדָבָר, זוֹ אֲהָבָת אֲמָנוֹן וְתָמָר. וְשֵׂאִינָה תְלוּיָהּ בְּדָבָר, זוֹ אֲהָבַת דָּוִד וִיהוֹנָתָן.

2. Shmuel Aleph 18

א וַיְהִי, כְּכַלְתּוֹ לְדַבֵּר אֶל-שָׂאוּל, וּנְפֹשׁ יְהוֹנָתָן, נִקְשְׂרָה בְּנַפְשׁ דָּוִד; וַיֵּאָהֲבוּ (וַיִּאָּהֲבֵהוּ) יְהוֹנָתָן, כְּנַפְשׁוֹ.

1 And it came to pass, when he had made an end of speaking unto Saul, that the soul of Jonathan was knit with the soul of David, and Jonathan loved him as his own soul.

ב וַיִּקַּח הוּא שָׂאוּל, בַּיּוֹם הַהוּא; וְלֹא נָתַנוּ, לָשׁוּב בֵּית אָבִיו.

2 And Saul took him that day, and would let him go no more home to his father's house.

ג וַיַּכְרֵת יְהוֹנָתָן וְדָוִד, בְּרִית, בְּאַהֲבָתוֹ אֹתוֹ, כְּנַפְשׁוֹ.

3 Then Jonathan made a covenant with David, because he loved him as his own soul.

ד וַיִּתְפָּשֵׁט יְהוֹנָתָן, אֶת-הַמַּעִיל אֲשֶׁר עָלָיו, וַיִּתְּנֵהוּ, לְדָוִד; וּמִדְּוִי, וְעַד-חַרְבּוֹ וְעַד-קִשְׁתּוֹ וְעַד-חַגְרוֹ.

4 And Jonathan stripped himself of the robe that was upon him, and gave it to David, and his apparel, even to his sword, and to his bow, and to his girdle.

3. Malbim

נקשרה נפש יהונתן בנפש דוד – רצה לומר שמצד רוח הגבורה והקדושה היה קשר והתחברות בנפש, **כ** הדומה ימשך וישתוקק אל הדומה,

ויאהבהו יהונתן כנפשו – רצה לומר שלא היתה אהבת הערב או המועיל רק אהבה עצמיית **שיאהב הטוב את הטוב והיתה האהבה כנפשו שהיא האהבה העזה שאין למעלה ממנה.**

יז וַיֹּאמֶר שָׂאוּל אֶל-דָּוִד, הִנֵּה בְתִי הַגְּדוֹלָה מֵרַב אֲתָהּ אֶתֶּן-לָךְ לְאִשָּׁה--אִם הָיִיתָ לִי לְבֶן-חַיִל, וְהִלַּחֵם מִלְחָמוֹת יְהוָה; וְשָׂאוּל אָמַר, אֶל-תְּהִי יָדִי בּוֹ, וְתִהְיֶי-בּוֹ, יַד-פְּלִשְׁתִּים.

17 And Saul said to David: 'Behold my elder daughter Merab, her will I give thee to wife; only be thou valiant for me, and fight the LORD'S battles.' For Saul said: 'Let not my hand be upon him, but let the hand of the Philistines be upon him.' {S}

יח וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-שָׂאוּל, מִי אֲנִכִּי וּמִי חַיִּי, מִשְׁפַּחַת אָבִי, בְּיִשְׂרָאֵל--כִּי-אֶהְיֶה חָתָן, לְמֶלֶךְ.

18 And David said unto Saul: 'Who am I, and what is my life, or my father's family in Israel, that I should be son-in-law to the king?'

יט וַיְהִי, בְּעֵת תֵּת אֶת-מֵרַב בַּת-שָׂאוּל--לְדָוִד; וְהִיא נְתָנָה לְעַדְרִיאל הַמְּחֹלַתִּי, לְאִשָּׁה.

19 But it came to pass at the time when Merab Saul's daughter should have been given to David, that she was given unto Adriel the Meholathite to wife.

20 And Michal Saul's daughter loved David; and they told Saul, and the thing pleased him. **כ** ותאהב מיכל בת שאול, את דוד; ויגדו לשאול, וישר הדבר בעיניו.

21 And Saul said: 'I will give him her, that she may be a snare to him, and that the hand of the Philistines may be against him.' Wherefore Saul said to David: 'Thou shalt this day be my son-in-law through the one of the twain.' **כא** ויאמר שאול אֶתְנַנָּה לוֹ, וּתְהִי-לוֹ לְמוֹקֵשׁ, וּתְהִי-בוֹ, יַד-פְּלִשְׁתִּים; וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-דָּוִד, בְּשָׂתִים תִּתְחַתֵּן בִּי הַיּוֹם.

22 And Saul commanded his servants: 'Speak with David secretly, and say: Behold, the king hath delight in thee, and all his servants love thee; now therefore be the king's son-in-law.' **כב** וַיִּצַּו שְׂאוּל אֶת-עֲבָדָיו, וַדְּבֹרוּ אֶל-דָּוִד בְּלֵט לֵאמֹר, הִנֵּה חָפֵץ בָּךְ הַמֶּלֶךְ, וְכָל-עֲבָדָיו אֹהֲבֶיךָ; וְעַתָּה, הִתְחַתֵּן בְּמִלָּךְ.

23 And Saul's servants spoke those words in the ears of David. And David said: 'Seemeth it to you a light thing to be the king's son-in-law, seeing that I am a poor man, and lightly esteemed?' **כג** וַיְדַבְּרוּ עֲבָדֵי שְׂאוּל, בְּאָזְנֵי דָוִד, אֶת-הַדְּבָרִים, הָאֵלֶּה; וַיֹּאמֶר דָּוִד, הֲנִקְלָה בְּעֵינֵיכֶם הִתְחַתֵּן בְּמִלָּךְ, וְאֲנִכִּי, אִישׁ-רָשׁ וְנִקְלָה.

24 And the servants of Saul told him, saying: 'On this manner spoke David.' **כד** וַיִּגְדּוּ עֲבָדֵי שְׂאוּל, לוֹ--לֵאמֹר: כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה, דִּבֶּר דָּוִד.

25 And Saul said: 'Thus shall ye say to David: The king desireth not any dowry, but a hundred foreskins of the Philistines, to be avenged of the king's enemies.' For Saul thought to make David fall by the hand of the Philistines. **כה** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל כֹּה-תֹאמְרוּ לְדָוִד, אִין-חָפֵץ לְמִלָּךְ בְּמַהֵר, כִּי בְמַאֲהַ עֶרְלוֹת פְּלִשְׁתִּים, לְהִנָּקֵם בְּאֵיבֵי הַמֶּלֶךְ; וְשְׂאוּל חָשַׁב, לְהַפִּיל אֶת-דָּוִד בְּיַד-פְּלִשְׁתִּים.

26 And when his servants told David these words, it pleased David well to be the king's son-in-law. And the days were not expired; **כו** וַיִּגְדּוּ עֲבָדָיו לְדָוִד, אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וַיִּשֶׁר הַדְּבָר בְּעֵינֵי דָוִד, לְהִתְחַתֵּן בְּמִלָּךְ; וְלֹא מָלְאוּ, הַיָּמִים.

27 and David arose and went, he and his men, and slew of the Philistines two hundred men; and David brought their foreskins, and they gave them in full number to the king, that he might be the king's son-in-law. And Saul gave him Michal his daughter to wife. {S} **כז** וַיָּקָם דָּוִד וַיֵּלֶךְ הוּא וְאָנְשָׁיו, וַיִּדְּפוּ בְּפִלִשְׁתִּים מֵאֵתִים אִישׁ, וַיָּבֵא דָוִד אֶת-עֶרְלוֹתֵיהֶם, וַיִּמְלְאוּם לְמִלָּךְ לְהִתְחַתֵּן בְּמִלָּךְ; וַיִּתֵּן-לוֹ שְׂאוּל אֶת-מִיכָל בִּתּוֹ, לְאִשָּׁה. {ס}

28 And Saul saw and knew that the LORD was with David; and Michal Saul's daughter loved him. **כח** וַיֵּרָא שְׂאוּל וַיַּדַּע, כִּי יְהוָה עִם-דָּוִד; וּמִיכָל בַּת-שְׂאוּל, אֹהֲבַתְהוּ.

4. Shmuel Aleph 19

11 And Saul sent messengers unto David's house, to watch him, and to slay him in the morning; and Michal David's wife told him, saying: 'If thou save not thy life to-night, to-morrow thou shalt be slain.' **יא** וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל מַלְאָכִים אֶל-בֵּית דָּוִד, לְשָׁמְרוֹ, וְלְהַמִּיתוֹ, בַּבֹּקֶר; וַתִּגְדַּל לְדָוִד, מִיכָל אִשְׁתּוֹ לֵאמֹר, אִם-אֵינְךָ מְמַלֵּט אֶת-נַפְשְׁךָ הַלַּיְלָה, מָחָר אֶתְּהָ מוֹמֵת.

12 So Michal let David down through the window; and he went, and fled, and escaped. **יב** וַתִּרְדּוּ מִיכָל אֶת-דָּוִד, בְּעֵד הַחַלּוֹן; וַיֵּלֶךְ וַיִּבְרַח, וַיִּמְלֹט.

13 And Michal took the teraphim, and laid it in the bed, and put a quilt of goats' hair at the head thereof, and covered it with a cloth. {S} **יג** וַתִּקַּח מִיכָל אֶת-הַתְּרָפִים, וַתְּשֵׂם אֶל-הַמִּטָּה, וְאֶת כְּבִיר הָעֵזִים, שָׂמָה מְרֹאֲשֵׁתָיו; וַתִּכְסֶה, בְּבִגְד. {ס}

14 And when Saul sent messengers to take David, she said: 'He is sick.' {S} **יד** וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל מַלְאָכִים, לְקַחַת אֶת-דָּוִד; וַתֹּאמֶר, חָלָה הוּא. {ס}

15 And Saul sent the messengers to see David, saying: 'Bring him up to me in the bed, that I may slay him.' **טו** וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל אֶת-הַמַּלְאָכִים, לְרֹאוֹת אֶת-דָּוִד לֵאמֹר: הֲעָלוּ אֹתוֹ בַּמִּטָּה אֵלַי, לְהַמִּיתוֹ.

16 And when the messengers came in, behold, the teraphim was in the bed, with the quilt of goats' hair at the head thereof. {S} **טז** וַיָּבֹאוּ, הַמַּלְאָכִים, וְהִנֵּה הַתְּרָפִים, אֶל-הַמִּטָּה; וְכְבִיר הָעֵזִים, מְרֹאֲשֵׁתָיו. {ס}

17 And Saul said unto Michal: 'Why hast thou deceived me thus, and let mine enemy go, that he is escaped?' And Michal answered Saul: 'He said unto me: Let me go; why should I kill thee?'

5. Medrash Shmuel 11:3

וכלתו אשת פנחס וגו' – תאני שלש נשים מתו חיות, אמנו רחל, וכלתו של עלי, ומיכל בת שאול...

6. Bereshit 31:14-16

14 And Rachel and Leah answered and said unto him: 'Is there yet any portion or inheritance for us in our father's house?'

15 Are we not accounted by him strangers? for he hath sold us, and hath also quite devoured our price.

16 For all the riches which God hath taken away from our father, that is ours and our children's. Now then, whatsoever God hath said unto thee, do.'

20 Then David returned to bless his household. {S} And Michal the daughter of Saul came out to meet David, and said: 'How did the king of Israel get him honour to-day, who uncovered himself to-day in the eyes of the handmaids of his servants, as one of the vain fellows shamelessly uncovereth himself!'

21 And David said unto Michal: 'Before the LORD, who chose me above thy father, and above all his house, to appoint me prince over the people of the LORD, over Israel, before the LORD will I make merry.'

22 And I will be yet more vile than thus, and will be base in mine own sight; and with the handmaids whom thou hast spoken of, with them will I get me honour.'

23 And Michal the daughter of Saul had no child unto the day of her death. {P}

7. Divrei HaYamim Aleph 13

1 And David consulted with the captains of thousands and of hundreds, even with every leader.

2 And David said unto all the assembly of Israel: 'If it seem good unto you, and if it be of the LORD our God, let us send abroad everywhere unto our brethren that are left in all the land of Israel, and with them to the priests and Levites that are in their cities that have open land about them, that they may gather themselves unto us;'

3 and let us bring back the ark of our God to us; for we sought not unto it in the days of Saul.'

4 And all the assembly said that they would do so; for the thing was right in the eyes of all the people.

8. Shmuel Bet 21

7 But the king spared Mephibosheth, the son of Jonathan the son of Saul, because of the LORD'S oath that was between them, between David and Jonathan the son of Saul.

ז וַיַּחַמַּל הַמֶּלֶךְ, עַל-מִפְיֹבֶשֶׁת בֶּן-יְהוֹנָתָן בֶּן-שָׁאוּל; עַל-שְׁבַעַת יְהוָה, אֲשֶׁר בֵּינֵתָם--בֵּין דָּוִד, וּבֵין יְהוֹנָתָן בֶּן-שָׁאוּל.

8 But the king took the two sons of Rizpah the daughter of Aiah, whom she bore unto Saul, Armoni and Mephibosheth; and the five sons of Michal the daughter of Saul, whom she bore to Adriel the son of Barzillai the Meholathite;

ח וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֶת-שְׁנֵי בְנֵי רִצְפָה בַת-אִיָּה, אֲשֶׁר יָלְדָה לְשָׁאוּל, אֶת-אַרְמוֹנִי, וְאֶת-מִפְּבֹשֶׁת; וְאֶת-חַמִּישָׁת, בְּנֵי מִיכַל בַּת-שָׁאוּל, אֲשֶׁר יָלְדָה לְעַדְרִיאֵל בֶּן-בְּרִזְלֵי, הַמְּחֹלָתִי.

9 and he delivered them into the hands of the Gibeonites, and they hanged them in the mountain before the LORD, and they fell all seven together; and they were put to death in the days of harvest, in the first days, at the beginning of barley harvest.

ט וַיִּתְּנֵם בְּיַד הַגִּבְעֹנִים, וַיִּקְיַעֵם בְּהָר לְפָנֵי יְהוָה, וַיִּפְּלוּ שִׁבְעָתַיִם (שְׁבַעֲתָם), יַחַד; וְהֵם (וְהַמָּה) הָמְתוּ בַיַּמִּי קִצִּיר, בְּרֵאשִׁיטִים, תַּחֲלַת (בְּתַחֲלַת), קִצִּיר שְׁעָרִים.

10 And Rizpah the daughter of Aiah took sackcloth, and spread it for her upon the rock, from the beginning of harvest until water was poured upon them from heaven; and she suffered neither the birds of the air to rest on them by day, nor the beasts of the field by night.

י וַתִּקַּח רִצְפָה בַת-אִיָּה אֶת-הַשֵּׁק וַתִּטְהוּ לָהּ אֶל-הַצּוּר, מִתְּחִלַּת קִצִּיר, עַד נִתְּךְ-מַיִם עֲלֵיהֶם, מִן-הַשָּׁמַיִם; וְלֹא-נָתְנָה עוֹף הַשָּׁמַיִם לָנוּחַ עֲלֵיהֶם, יוֹמָם, וְאֶת-חַיֵּית הַשָּׂדֶה, לַיְלָה.

בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל – וכי מיכל ילדה? והלא מירב ילדה לו, חלל מירב ילדה, ומיכל גדלה לפיכך נקרא על שמה. והמגדל יתום ויתומה בתוך ביתו, כאלו ילדו ונקרא על שמו (בבלי סנהדרין י"ט:).

9. Rashi

לא היה לה ילד – מאותו היום והלאה.

10. Shmuel Bet 2

2 And unto David were sons born in Hebron; and his first-born was Amnon, of Ahinoam the Jezreelitess;

ב וילדו (וניולדו) לדוד בנים, בחברון; וניהי בכורו אמנון, לאחיינעם היזרעאלית.

3 and his second, Chileab, of Abigail the wife of Nabal the Carmelite; and the third, Absalom the son of Maacah the daughter of Talmai king of Geshur;

ג ומשנהו כלאב, לאביגל (לאביגיל) אשת נבל הכרמלי; והשלישי אבשלום בן-מעכה, בת-תלמי מלך גשור.

4 and the fourth, Adonijah the son of Haggith; and the fifth, Shephatiah the son of Abital;

ד והרביעי, אדנייה בן-חגיית; והחמישי, שפטיה בן-אביטל.

5 and the sixth, Ithream, of Eglah David's wife. These were born to David in Hebron. {P}

ה והששי יתרעם, לעגלה אשת דוד; אלה ילדו לדוד, בחברון. {פ}

לעגלה – זו מיכל, שהיתה חזיבה עליו. וכן הוא אומר: לולא חרשתם בעגלתי (שופטים י"ז:ח). והכתיב: ולמיכל בת שאול לא היה לה ולד עד יום מותה (שמואל ב ו':כ"ג)? עד יום מותה לא היה לה מאותו מעשה ואילך, קודם אותו מעשה הוא לה.

11. Daat Mikra Commentary

אמו על שאול. אבל נתגלגלו הדברים שמיכל נשאה עון אביה שגפסל למלכות (פסוק כא). ומסתבר שפרשה לבדידות והיתה פנראה צרורה פאלמגות חיות (לקמן ב ג). חו"ל אמרו שהיתה 'מנחת תפלין' (ערובין צו ע"א). פלומר: עסקה בעבודת ה' מתוך קנשה ופרישות, והמשיכה בכך ללכת בדרך אביה שהלך למות על קדוש השם, כשהנזר נתון על ראשו והאצעה על זרעו (לעיל א י), תכשיטים המתפרשים על ידי כמה פרשנים על תפלין (וראה עוד במבוא לספר).